

denne Sag, at jeg søgte at skildre disse Ting ved at give en historisk Fremstilling af, hvad der er foregaaet i tidligere Tider, altsaa før Ingeniør Ernst's Tid. Jeg havde troet, at det vilde have været den højtærede Minister nok at have faaet denne Anthydning, naar jeg bringer den i Forbindelse med en Samtale, jeg søgte med den højtærede Minister i denne Sommer for udtrykkelig at have talt med Ministeren officielt om dette Forhold, før jeg bragte det frem her i Rigsdagen, og jeg skal erindre den højtærede Minister om, at jeg lagde ham ved Indledningen af denne Samtale, at dette var mit Motiv til at søge den. Jeg mener altsaa, at det er den højtærede Minister bekendt, at jeg har den Opfattelse af Forholdet allerede i tidligere Tider, at det er ganske overordentlige Summer, der ere uddelte fra de private Jærnbanners Side til dette Embede. Naar den højtærede Minister ikke har været tilfreds med de Anthydninger, jeg gav ham i saa Henseende i mit Foredrag forleden, vil jeg udtrykke mig tydeligere ved at sige, at der for en enkelt Jærnbane er betalt 40,000 Kr. fra Entreprenørernes Side, for en anden 35,000 Kr., og at Tal, der svinge deromkring, angive, hvad der er betalt for de forskellige private Baner, der tidligere ere anlagte. Men jeg skal gaa nærmere til Sagen nu, da den højtærede Minister ikke har villet nøjes med denne Anthydning, og sige, at fra tre private Baner i Horsensegnen er der betalt 60,000 Kr. til det nuværende Embede, og det er tre Jærnbaner, som tilsammen ere en Ubetydelighed over 10 Mil lange, saa det stemmer temmelig nøjagtigt med min Beregning, at det er 6,000 Kr. pr. Banemil, der bliver at betale til Embedet. Hvad er det saa, der gøres for disse Penge? Ja, der er altsaa først en Projektering, dernæst en Udstikning i Marken. Den sidste er der meget at indvende imod, estersom Embedet nu er saa overanstrengt, saa vedkommende Ingeniør saa at sige aldrig selv kan sætte sin Fod i Marken, men maa lade Arbejdet udføre paa sine Begne af nogle unge, ganske uerfarne Mennesker, der blive engagerede lige fra Polyteknisk Lærestift, og Resultatet er ogsaa en hel Del derefter. Hvad er det, der skal opnaas? Hvad er det, Jærnbannerne overhovedet skalde betale i denne Sag? Det er simpelthen den Kontrol, der skal føres med dem; thi de kunne ved dette Engagement ikke undgaa yderligere at engagere en Ingeniør, der skal være ansvarlig over for dem. Nu saa de blot dette forkludrede Forhold, at de engagere Statens Ingeniør til tilsyneladende at staa i Spidsen for Anlægene, og saa engagerer han andre

Joll til at udføre Arbejdet for sig, og faar selv Bestyrelsen af vedkommende Jærnbane. Dette, at han yderligere bliver kontrolleret i dette Arbejde af sine egne Undergivne, faar sandelig den højtærede Minister lade staa fast, det kan ikke blive anderledes. Den højtærede Minister har selv udnævnt den Kontorchef og de øvrige Ingeniører, der ere fast ansatte i det Kontor, der har at kontrollere disse Anlæg, ved hvilke den overordnede i Kontoret har taget Engagement som „ledende Ingeniør“ eller „kontrollerende Ingeniør“ eller „teknisk Konsulent“ — det foregaaer under de forskellige Benaævnelser paa de forskellige Steder. Ja, der kunde tales længe om den Ting, og hvis jeg skalde svare den højtærede Minister paa alle de enkelte Bemærkninger, han gjorde i denne Sag, vilde jeg komme til at anvende meget af det høje Tings Tid; jeg tror ikke, jeg behøver det.

De personlige Bemærkninger, som den højtærede Minister lod falde i Anledning af mine Udtalelser om Ingeniør Fredericia og hans Forhold, har jeg ikke i Sinde at modsigte. Naar den højtærede Minister tror, at jeg, fordi jeg ikke er Medlem af Ingeniørforeningen, derfor ikke kan repræsentere eller udtale mig for et stort Antal Ingeniører i Danmark, ja, saa tager den højtærede Minister fejl, eller det er simpelthen Forhold, han ikke kan overse. Det kan jeg overmaade godt. Jeg vil sige til den højtærede Minister, at i disse Dage har jeg faaet den ene Taffrivelse efter den anden fra Landets forskellige Dele og fra de arbejdende Ingeniører i de forskellige Egne i Anledning af, at jeg har bragt dette Forhold frem her i Rigsdagen, og jeg skal kun citere et af disse Breve til den højtærede Ministers Efterretning. Det begynder saaledes: „Jeg bringer Dem min inderligste Tak, og jeg er vis paa, at jeg udtaler en Tak fra hver ærlig Ingeniør her i Danmark, som kender Jærnbanesvindelen.“ — Saa kom den højtærede Minister ind paa et Forsvar for, at Ingeniør Ernst's Tid ikke blev misbrugt ved dette Engagement eller dette Forhold til de private Baner. Ja, naar man kan udtale sig, som den højtærede Minister gjorde, saa hører jo egentlig alting op. Naar det er muligt at sige, at denne Mand er i Stand til at lede Anlægget af 5 af de største Jærnbaneanlæg, der ere foretagne i Danmark, som ere bevilgede paa en og samme Tid, og som altsaa skulle udføres paa en og samme Tid, og at han samtidig har Lov til at lade sig engagere til saa og saa mange private Jærnbauer, saa hører al Argumentation op. Det er en ren selvfølgelig Sag, at disse Ting